

Дід осінник

Василь Сухомлинський

У темному лісі живе дід Осінник. Спить на сухому листі й сторожко прислухається до пташиного співу. Як тільки почує сумну журавлину пісню — курли-курли — підводиться й каже:

— Прийшла моя година. Відлітають до теплого краю журавлі.

Виходить з лісу дід Осінник — сивий, у сірому дощовику. Де пройде, там листя жовтіє й опадає на землю. Виходить на узлісся, сідає, прихиляється до дуба й тихо-тихо щось мугиче.

Це не пісня, а осінній вітер... Коли дід співає, його борода росте, розвівається за вітром. Ось вона вже простяглась луками. Посіріли луки.

— Осінній туман,— кажуть люди.

І не здогадуються, що це ж борода діда Осінника.